

DIALOG

studentesc brâncovenesc

JOI // 23 IANUARIE 2014 // ANUL XI // NR. 647 // www.univcb.ro // dsb@univcb.ro

“Cunoașterea, încrederea, voința - atributele specialistului european” - Mihaela Stănculescu

Pagina 2

Pregătiri pentru sesiunea de examene la Universitatea Constantin Brâncoveanu

Primul semestru al anului universitar 2013-2014 a trecut repede și iată că ne aflăm în pragul sesiunii de examene. Perioada 27 ianuarie - 16 februarie 2014 reprezintă, mai ales, pentru studenții noștri din anul I, o provocare. Pentru a vedea cum se pregătesc și ce emoții îi încearcă în prag de sesiune, am vorbit cu unii dintre ei. Iată ce ne-au declarat:

DSB: Care este sentimentul pe care îl aveți aflându-vă în fața primei sesiuni de examene din viața dvs. de student al universității noastre?

Denisa Rădulescu, anul I, Comunicare și Relații Publice: Sunt puțin emoționată pentru că încă nu știu cu ce mă confrunt, dar plină de speranță că o să reușesc să îmi depășesc așteptările.

Simona Pisanu, anul I, Management: Sentimentul pe care îl am în legătură cu prima sesiune este acela de teamă, deoarece este un lucru nou pentru mine. De vină sunt emoțiile firești pe care trebuie să le stăpânim și să le folosim în mod constructiv.

Doru-Gabriel Răduță, anul I, Management: Se resimte prezența emoțiilor ce au luat naștere din cauza apropierei primei sesiuni de examene, în urma cărora ne vom putea clădi ușor-ușor, viitorul la care am sperat; la bază stă Universitatea Constantin Brâncoveanu, care reprezintă fundația, lucru

cel mai important dintr-un ansamblu de succes.

2. DSB: Având deja experiența sesiunilor din anii trecuți, care sunt sfaturile pe care le aveți pentru colegii dvs. din anul I, care se pregătesc pentru primele examene?

Andrei Bungeanu, anul II, Administrație Publică: Îi sfătuiesc ca măcar acum, în prag de examen, să amâne puțin distracția și să învețe atât cât pot. De preferat ar fi ca cei care nu lucrează și au mai mult timp liber, să învețe încă de la cursuri. Participarea la cursuri și seminarii înseamnă foarte mult, pentru că rămâi deja cu informația necesară, în sesiune trebuie doar să răsfoiești cursurile pentru a-ți aminti.

Iuliana Mihai, anul III, Contabilitate și Informatică de Gestiune, zi: În primul rând, în această perioadă, vă recomand să faceți o detoxifiere de tehnologie, încercați să vă detașați de orice sursă care v-ar putea distra atenția, precum site-urile de socializare, televizorul și altele. Următorul pas este să vă organizați foarte bine, deoarece timpul este prețios și trebuie să fiți cât mai eficienți. Tot ce trebuie să mai faceți este să învățați într-un mod cât mai logic, făcând o conexiune cu aplicabilitatea și cum se reflectă în practică noțiunile învățate. Astfel, veți învăța mult mai

ușor, veți reține mai bine informațiile și veți trece sesiunea cu succes.

Ionuț Cristinel Burluși, anul I, Masterat – Managementul Afacerilor: Sfatul meu pentru studenții din anul I este acela de a se pregăti cât mai intens pentru primele examene din viața lor de studenți, deoarece la sfârșitul celor 3 ani de facultate trebuie să dobândească un cumul cât mai mare de cunoștințe, pentru a putea face față cerințelor angajatorilor de pe piața locurilor de muncă.

Lidia Dimulescu, anul II, Comunicare și Relații Publice:

Trebuie să ne pregătim cât mai bine pentru examene. Pentru colegii noștri din anul I aș avea următorul sfat: să lase emoțiile deoparte. Aceste examene nu sunt deloc grele, dacă ai fost atent la cursuri și la seminarii pe parcursul semestrului.

3. DSB: Cum v-ați pregătit pentru a obține cele mai bune rezultate la examenele care urmează?

Andrei Bungeanu, anul II, Administrație Publică: Fiind și angajat, mi-a fost greu să ajung la cursuri, timpul fiindu-mi ocupat, iar în momentele libere rămase, oboseala spunându-și cuvântul, motiv pentru care chiar nu mă simt pregătit, însă sper să trec binișor și peste această sesiune.

(continuare în pagina 2)

Probleme ale exprimării corecte și îndreptarea unor “greșeli” de limba română.

Pagina 3

Moment istoric: 24 ianuarie 1859 Unirea Principatelor Române

Pagina 4

Spațiul european este, în primul rând, acasă

Lect. univ. dr. *Mihaela Stănculescu este Expert Coordonator al Biroului Teritorial Pitești al Instituției Avocatul Poporului din România, cu competențe în județele Argeș și Vâlcea.*

Domnia-sa a participat la masa rotundă pe tema „Drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor europeni”, organizată de Universitatea Constantin Brâncoveanu din Pitești. Din interviul de mai jos aflăm o serie de detalii legate de atribuțiile instituției Avocatul Poporului, dar și recomandări adresate studenților legate de creșterea șanselor de a lucra în spațiu comunitar.

1. DSB: Știm că dumneavoastră ocupați funcția de expert coordonator în cadrul Biroului Teritorial Pitești al instituției Avocatul Poporului. Spuneți-ne care sunt atribuțiile principale ale acestei instituții.

Lect. univ. dr. *Mihaela Stănculescu:* Instituția Avocatul Poporului este autoritate publică autonomă și independentă față de orice altă autoritate publică și are drept scop apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice în raporturile acestora cu autoritățile publice.

Printre principalele atribuții aș aminti activitatea de soluționare a petițiilor, iar printre cele specifice – pe cea legată de contenciosul constituțional.

Avocatul Poporului formulează puncte de vedere, la cererea Curții Constituționale, poate sesiza Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea legilor, înainte de promulgarea acestora; poate sesiza direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a legilor și ordonanțelor.

Avocatul Poporului poate promova recurs în

interesul legii în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu privire la problemele de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești, prin hotărâri judecătorești irevocabile. De asemenea, prezintă celor două Camere ale Parlamentului rapoarte, anual sau la cererea acestora, care pot conține recomandări privind modificarea legislației sau măsuri de altă natură pentru ocrotirea drepturilor și libertăților cetățenilor. În egală măsură, prezintă rapoarte președinților celor două Camere ale Parlamentului sau, după caz, primului - ministru, în cazurile în care constată, cu prilejul cercetărilor întreprinse, lacune în legislație sau cazuri grave de corupție ori de nerespectare a legilor țării.

În spiritul Constituției, Avocatul Poporului poate fi consultat de inițiatorii proiectelor de legi și ordonanțe, care, prin conținutul reglementărilor, privesc drepturile și libertățile cetățenilor, prevăzute de Constituția României, de pactele și celelalte tratate internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte.

2. DSB: Ce pregătire profesională ar trebui să aibă un student pentru a ocupa această poziție?

Lect. univ. dr. *Mihaela Stănculescu:* Un student nu poate ocupa o poziție în structura instituției Avocatul Poporului, în schimb poate urma stagiul de practică profesională. Funcțiile de conducere și de specialitate din aparatul instituției Avocatul Poporului se ocupă prin concurs, în condițiile legii. Condițiile specifice sunt stabilite prin reglementări economice, iar cele generale sunt oportune juriștilor, economiștilor sau altor specializări asimilate.

3. DSB: În cadrul mesei rotunde organizate de UCB, ați cunoscut o serie de elevi din liceele din municipiul Pitești, precum și studenți ai universității noastre. Care ar fi mesajul pe care ați dori să-l transmiteți acestora, ținând cont de contextul socio-economic actual?

Lect. univ. dr. *Mihaela Stănculescu:* Întotdeauna este un privilegiu să fim aproape de tineri, printre ei și împreună cu ei, pentru că reprezintă viitorul prezentului în care se pregătesc și cred că este dator

morala a fiecăruia dintre noi să acordăm atenția cuvenită tinerei generații.

Ceea ce le transmit este să aibă încredere în ei, să-și urmeze visul, să-și stabilească obiective și să-și caute repere morale, modele profesionale. Să nu-și oprească ascensiunea prin viață la limite impuse sau induse, ci să le depășească rămânând permanent în competiție, în primul rând cu ei înșiși, învățând să-și depășească propriile limite. Nimeni nu le poate arăta cum se face asta, dar dacă vor crede cu adevărat în idealul lor, îl vor atinge. Cunoaștere, încredere, voință, în fond drumul prin orice profesie este o competiție în care avem de respectat conștiința lucrului bine făcut și temeinicia faptelor noastre. Să-și înțeleagă vocația.

Contextul socio-economic actual nu este o noutate pentru istoria societății românești și europene, este un exercițiu repetabil, dar generațiile părinților sau bunicii lor au izbândit și au contribuit la evoluția societății trecând printre multe dintre vicisitudinile vieții.

4. DSB: Care considerați că sunt abilitățile pe care ar trebui să le dobândească un student pentru a-și optimiza șansele de a lucra în spațiul european?

Lect. univ. dr. *Mihaela Stănculescu:* Aș spune că spațiul european este, în primul rând, acasă. Prin urmare abilitățile trebuie să și le configureze prin permanenta informare, corectă, echilibrată și bine filtrată, accesând pentru aceasta cât mai multe surse disponibile – carte, bibliotecă, documentaristică și, de bună seamă, internet.

Să fie curioși, să exploreze prin domeniul în care vor să profeseze și să conștientizeze că nu întotdeauna vor ajunge să performeze în specializarea oferită de facultate. Să cunoască foarte bine spațiul european – funcționarea instituțională, administrativă, financiară și socio-politică. Să fie demni și buni cunoscători ai limbii române, ai istoriei României, așa încât să ofere un plus de valoare diversității europene. Să fie buni români din convingere și să aibă simțul propriei valori.

dr. *Mihaela Mărăcine*

Cum se pregătesc studenții pentru sesiunea de examene

(Continuare din pagina 1)

Denisa Rădulescu, anul I, Comunicare și Relații Publice: Am învățat mare parte din teorie, dar accentul l-am pus pe practică. De asemenea, am format grupe de studiu alături de colegii mei, pentru că, lucrând în echipă, se învață mai ușor.

Doru-Gabriel Răduță, anul I, Management: Am revizuit tematicile pentru examenele din sesiune, iar materialele și proiectele de la cursuri și seminarii m-au ajutat pentru a obține un rezultat cât mai bun.

Lidia Dimulescu, anul II, Comunicare și Relații Publice: Pentru examenele ce vor urma m-am pregătit încă din timpul anului, încercând să fiu cât mai atentă și prezentă la cursuri și, bineînțeles, acum învățatul este mult mai ușor.

Ionuț Cristinel Burluși, anul I, Masterat – Managementul Afacerilor: Am încercat să acumulez un quantum cât mai mare de informații, atât în timpul semestrului, cât și citind din cărțile și materialele pe care domni profesori ni le-au pus la dispoziție înaintea examenelor. De asemenea, am căutat surse și materiale informaționale pe internet și mi le-am structurat, astfel încât procesul de învățare să fie mai facil.

Iuliana Mihai, anul III, Contabilitate și Informatică de Gestiune, zi: Prezența mea la toate cursurile și seminariile, precum și pregătirea acestora în timpul anului, mă vor ajuta foarte mult în sesiune.

Consider că am acumulat deja principalele informații, în perioada de sesiune făcând doar o recapitulare la ce am învățat în timpul anului. Recomand această metodă, deoarece atunci când am învățat la o disciplină doar în perioada dinaintea examenului, stresul și emoțiile și-au făcut simțite prezența, iar informațiile le-am uitat aproape la fel de repede precum le-am învățat.

4. DSB: Care sunt cele mai ușoare și rapide metode de învățare pe care le cunoașteți și le folosiți?

Andrei Bungeanu, anul II, Administrație Publică: Nu știu dacă există un secret pentru o învățare rapidă sau o metodă pe care să o aplici și să te transformi într-un calculator. Dacă materia te atrage sau profesorul știe să se facă bine înțeles, totul îți se pare logic și ușor. Dacă nu, totul se complică. Personal nu mi place să tocesc și consider că participarea la seminarii este principalul pas pe care trebuie să-l faci pentru a înțelege și a reține mai ușor materia. Cred că trebuie să tratezi cu interes și seriozitate sesiunea, iar dacă timpul nu este generos, trebuie să îți faci o structură de învățare și să-ți stabilești prioritățile.

Iuliana Mihai, anul III, Contabilitate și Informatică de Gestiune, zi: De-a lungul timpului, am folosit mai multe metode de a învăța precum transcrierea cursurilor pe baza tematicii, învățarea din cât mai multe surse, învățarea într-un mod mecanic și altele; unele funcționau în cazul altora, însă nu și

pentru mine. Consider că fiecare trebuie să-și creeze propria metodă de învățare, eficientă pentru el. În cazul meu, cea mai ușoară și rapidă metodă de a învăța este aceea în care îmi organizez foarte bine informațiile, învățând într-un mod logic și sistematic, reluând toate aplicațiile din cadrul cursurilor și seminariilor.

Ionuț Cristinel Burluși, anul I, Masterat – Managementul Afacerilor: Din punctul meu de vedere, cel mai rapid și ușor mod de a învăța este acela de a încerca să te detașezi de toate problemele cotidiene și a te concentra, în mare parte, pe subiectele ce trebuie abordate.

Denisa Rădulescu, anul I, Comunicare și Relații Publice: Nu folosesc o metodă anume, dar încerc să îmi mențin atenția asupra învățatului și să găsesc exemple din viața de zi de zi pentru ceea ce învăț.

Simona Piscanu, anul I, Management: Pentru mine, cea mai ușoară metodă de a învăța este aceea de a citi de mai multe ori informațiile, până rețin toate noțiunile.

Lidia Dimulescu, anul II, Comunicare și Relații Publice: Din punctul meu de vedere cea mai ușoară metodă de a învăța, pe care o și practic este: citești cursurile cu foarte mare atenție, apoi îți subliniezi cuvintele-cheie și ideile principale; poți să realizezi și o schemă a cursului respectiv, astfel înțelegi și reții mult mai ușor.

Despre cacofonie (cu simțul măsurii)

Sursă imagine: www.tatianarosca.wordpress.com

Incepând cu acest număr, supunem atenției cititorilor o serie de articole dedicate unor probleme ale exprimării corecte. Încercăm, în felul acesta, să semnalăm și – în măsura posibilului – să îndreptăm, în principal, unele „greșeli de limbă” (în sensul de „abateri de la normele limbii române literare sau exemplare”). Totodată, vom căuta să tratăm aici și alte tipuri de greșeli, întrucât noțiunea de „exprimare corectă” nu are în vedere doar rigorile limbii literare ca atare (ca entitate abstractă), ci și vorbirea (concretă) în anumite circumstanțe. Contează întotdeauna în ce împrejurare vorbim, cu cine vorbim și despre ce vorbim. Adăugăm și amănuntul că prin *vorbire* se cuvine să înțelegem atât exprimarea orală, cât și exprimarea scrisă.

Iată, de exemplu, *cacofonia* (la care ne vom referi acum) nu este o greșală de limbă, ci de vorbire într-o anumită situație. Termenul *cacofonie* provine, în ultimă instanță, din greaca veche, unde însemna „sunet urât”. Retorii antichi erau foarte grijulii când venea vorba de alcătuirea discursurilor, fiindcă toate cuvintele și expresiile utilizate erau, în mod obligatoriu, potrivite sau adecvate cu lucrurile despre care se discuta. Dacă oratorii vorbeau despre ceva frumos, întrebuițarea unor sunete care „zgăria urechile” era inacceptabilă. În schimb, dacă vorbeau despre ceva urât sau rău, întâlnirea sunetelor

neplăcute era permisă (până la un punct, desigur).

Deoarece limba română a moștenit din limba latină un anume cuvânt, întâlnit cu precădere în exprimarea vulgară, problemele cacofoniei au căpătat pe terenul nostru dimensiuni exagerate. La noi, în prezent, combaterea (sau chiar prevenirea) unui asemenea „viciu” stilistic revine, mai cu seamă, profesorilor de limba română. În mediul universitar, mai nou, obligația aceasta cade în sarcina celor care predau *tehnicile de redactare* (o disciplină asemănătoare anticei *téchne retoriké*, preocupată însă îndeosebi de *scrierea* diverselor tipuri de texte). Iar, dintre mănuiitorii condeiului, scandalizați de această greșală se arată mai cu seamă poeții, mari iubitori – precum se știe – de armonii sonore. Să ne amintim, bunăoară, cât de vehement fusese Arghezi, desființând, într-un articol, romanul *Ion* al lui Rebreanu din cauza stilului, considerat insuportabil (după 27 de pagini abandonase lectura operei)!

În orice caz, cu sau fără contribuția lui Arghezi, au apărut între timp destui „cărcotași” care au făcut din vânatoarea de cacofonii un adevărat sport național.

În realitate, greșala de exprimare nu rezidă în „comiterea” de cacofonii, ci, mai ales, în felul în care unii caută să le evite. Două dintre modalitățile alese de vorbitorii actuali în acest scop sunt absolut nerecomandabile. Cea mai dezagreabilă constă în întrebuițarea lui și după adverbul de comparație *ca*: „X lucrează *ca și* contabil”. De aici, se ajunge la generalizarea formulei, spunându-se foarte frecvent: „...ca și ministru”, „...ca și avocat”, „...ca și profesor” etc. De ce nu sunt tocmai „fericite” astfel de soluții? Iată câteva răspunsuri:

Dacă ne raportăm la exigențele gândirii corecte, utilizarea lui *ca și* (urmat - sau nu - de o cacofonie), în situațiile semnalate, denotă o încălcare a principiului logic al identității: deci, nu „eu *ca* profesor/contabil etc.”, ci „eu *ca și* profesor/contabil”, adică un fel de „ca și cum aș fi profesor/contabil” (or, trebuie stabilit clar dacă eu sunt ori nu sunt profesor/contabil).

La nivelul limbii ca atare, mai ales când vorbim de norma exemplarității, întrebuițarea lui *ca și*, în aceleași situații, este pur și simplu stricătoare de limbă, fiindcă regula este aceea ca această îmbinare să fie urmată de un substantiv comun articulat („omul, ca și limbajul”; „poezia, ca și pictura” etc.).

Evident, în cazul numelor proprii, articolul hotărât lipsește („Aristotel, ca și Platon” ș.a.m.d.), dar lipsește doar fizic, fiindcă numele proprii „conțin” în sine ideea de articol hotărât (ca actualizator).

La nivel strict discursiv ori textual, problema este mai complexă, fiindcă trebuie să luăm în considerație diverse tipuri de texte / discursuri, care se află „sub incidența” unor diferite virtuți stilistice. Am văzut deja că în textele beletristice primează (în general) calitatea eufoniei, de aici necesitatea de a evita îmbinările cu sonoritate neplăcută.

În schimb, eufonia nu mai prezintă aceeași importanță într-un text științific, unde primează precizia și claritatea. Evident, în măsura posibilului, se cuvine să ne exprimăm în așa fel, încât să mulțumim și simțul estetic chiar și atunci când scriem texte științifice.

Aceasta nu înseamnă însă că trebuie să „spargem” prin acest *ca și* sintagme terminologice indispensabile (precum *gramatica comparativă*, *pragmatica comunicării*, *statistica contabilă* etc.), fiindcă ar presupune să distrugem chiar conceptele în cauză, după cum n-ar trebui să inserăm același supărător ca și în principii, legi etc., deoarece – așa cum am văzut deja mai sus – aceasta ar putea afecta uneori însăși logica discursului în cauză, adică tocmai coerența și claritatea logოსului științific.

La fel de nerecomandabilă este folosirea, în exprimarea orală, a unei virgule imaginare (care nu are ce căuta, firește, nici în exprimarea scrisă). Aceasta ar fi cea de-a doua soluție nefericită.

Am întâlnit și adevărate „performanțe”, cum este următoarea, despre cum să eviți prin toate modalitățile, o cacofonie, atunci când... nu urmează o cacofonie: un prezentator Tv, Cosmin Seleși, la o emisiune de imitat voci muzicale (*Te cunosc de undeva!*) a întreat o concurentă în felul următor: „Unde s-ar situa Anna Lesko între personajele tale, *virgulă, ca și* personaj?” (Antena 1, la 21.04.2012, ora 21.01). Și prezentatorul cu pricina nu a dat niciun moment vreun semn că glumește!

În numărul următor, vom încerca să completăm informațiile de aici, propunând câteva soluții „convenabile” de evitare a cacofoniilor, adică unele care să nu fie, în același timp, și „stricătoare de limbă”.

Lect. univ. dr. Cristinel Munteanu

Importanța interviului de angajare

Interviurile de angajare nu seamănă unul cu celălalt. Fiecare situație este diferită, tocmai de aceea este bine să existe o pregătire prealabilă pentru un astfel de moment. Dacă CV-ul și scrisoarea de intenție au reușit să convingă un angajator, atunci urmează o întâlnire pentru susținerea unui interviu.

Ar fi de dorit să aflați cât mai multe date legate de persoana care face angajările: nume, funcție, titlu, eventual și câteva informații legate de personalitatea acesteia. Este bine să vă pregătiți din punct de vedere psihologic, emoțiile să fie lăsate deoparte și atitudinea să fie una pozitivă.

Gândiți ca un învingător, întrucât plecați la drum ca să câștigați!

Anticipați ceea ce se va întâmpla în timpul interviului. Imaginați-vă dinainte derularea interviului, întrebările care vi se vor adresa, modul în care veți răspunde, atitudinea adoptată. Fiți relaxat, pentru a fi mai eficient și încercați să fiți activ la interviu. Se recomandă să vă informați dinainte despre firmă pentru a putea adresa angajatorului

întrebări punctuale. Asigurați-vă că aveți la dumneavoastră câteva documente importante, precum: o agendă sau un blocnotes, un CV, copii după diplome, certificate, scrisoarea de intenție și poate o fotografie recentă.

Evitați ticurile care vă trădează nervozitatea și încercați să adoptați o atitudine calmă, deoarece nu sunteți în cadrul unui concurs contra cronometru. Dați dovadă de convingere, vorbiți calm și încercați să stabiliți un contact vizual cu auditoriul.

Nu este recomandat să vă lamentați cu privire la fostul loc de muncă și nici să expuneți situația într-o manieră negativă. Prezentați realitatea, însă cu tact și grijă. Descrieți punctele forte și atuurile, subliniați calitățile și competențele precum și experiența dumneavoastră profesională, expuneți situațiile dificile pe care le-ați gestionat, astfel încât să convingeți angajatorul că reprezentați un candidat

potrivit pentru jobul disponibil.

Nu toate interviurile la care participați vă vor conduce spre angajare, dar, dacă le veți acorda importanța cuvenită, atunci veți fi, cu certitudine, un învingător.

dr. Mihaela Mărăcine

Sursă imagine: www.reginele.ro

MOMENTUL 24 IANUARIE 1859 ÎN ISTORIA ROMÂNILOR

Secolul al XIX-lea a adus noi modificări în spațiul Țării Românești și Moldovei. Manifestările ideologice și politice s-au realizat în ritmul evoluției conjuncturii revoluționare europene, în vreme ce raporturile dintre Imperiul Otoman, Imperiul Țarist și puterile Europei occidentale Franța și Marea Britanie au fost influențate de Revoluția de la 1848, războaiele napoleoniene și de războaiele ruso-turce, care s-au intensificat în această perioadă.

Relațiile dintre Marile Puteri ale vremii au fost marcate de declinul Imperiului Otoman. Acest declin a fost afectat și de ascensiunea în forță a Imperiului Rus în Balcani. Franța dorea să își apere interesele din Orient, Anglia își proteja drumul Indiei, iar Imperiul Habsburgic își propusese să limiteze afirmarea hegemoniei ruse în estul Europei.

Contextul internațional al realizării Unirii Principatelor Române

În acest context internațional, Mișcarea unionistă din Principatele Române a devenit deosebit de activă și în exterior, întâlnindu-se cu preocuparea Marilor Puteri pentru stabilizarea raporturilor de forțe în zonă. Astfel, la Congresul de Pace de la Paris din 1856, care a marcat sfârșitul Războiului Crimeii, ministrul de externe francez, contele Walewski, a venit cu propunerea de constituire a unui stat-

tampun prin unirea Principatelor Române care, așezate sub garanția colectivă a celor șapte Mari Puteri ale Europei din acea perioadă, ar fi constituit un obstacol în calea politicii expansioniste a Rusiei.

Propunerea a determinat reacții diferite în rândul participanților. Astfel, Imperiul Otoman vedea în realizarea acestui proiect începutul dezmembrării sale și de aceea s-a opus proiectului; Austria considera unirea Principatelor periculoasă, temându-se de reacția românilor din Transilvania și Bucovina; Franța urmărea prin acest

proiect să își sporească influența în Europa răsăriteană; Rusia era interesată de distrugerea alianței anglo-franceze care îi provocase înfrângerea în război și, ca urmare, a susținut propunerea.

În timp ce Prusia și Sardinia au sprijinit la rândul lor propunerea pentru că doreau crearea unui precedent diplomatic care să vină în sprijinul unificării Germaniei și Italiei.

În această situație, Marile Puteri au hotărât consultarea populației din cele două Principate, prin intermediul unor Adunări ad-hoc, cu privire la viitoarea lor organizare. Falsificarea alegerilor pentru Adunarea ad-hoc din Moldova a determinat reacția unor forțe europene. Ca urmare, între Anglia și Franța a avut loc o întâlnire unde s-a discutat această nouă problemă ajungându-se la un compromis. Anglia accepta organizarea de noi alegeri, în schimb Franța era de acord cu o unire formală.

Convenția de la Paris - cadrul Unirii Principatelor

În 1858 s-a elaborat Convenția de la Paris, în care se preciza acceptarea unirii Principatelor sub denumirea de Principatele Unite ale Moldovei și Țării Românești, doi domni (dintr-o casă dinastică europeană) și două guverne unice; erau decât două comisii care urmau să funcționeze la Focșani - și anume Comisia Centrală și Înalta Curte de Justiție și

Casație. Dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza - la 5 și respectiv 24 ianuarie 1859 - a pus Marile Puteri în fața faptului împlinit pentru că, prin aceste acțiuni, românii au realizat o unire efectivă și nu una formală.

Puterile garante au reacționat, considerând acest fapt o încălcare a prevederilor Convenției de la Paris, solicitând convocarea unei noi conferințe care să discute noua situație creată. Între timp, Partida unionistă a declanșat o amplă campanie diplomatică în marile capitale europene pentru recunoașterea Unirii.

Consecința a fost aceea că puterile garante întrunite în Conferința de la Constantinopol au aprobat unirea deplină, iar sultanul a emis un firman pentru aceasta, cu obiecția că era valabilă doar pe durata domniei lui Cuza. Ulterior, clasa politică de la București va întreprinde acțiuni pentru revizuirea acestei prevederi. Domnitorul a început imediat demersurile pentru unirea deplină și a trecut la unificare instituțională.

Procesul de creare și modernizare a statului român

Momentul de la 24 ianuarie 1859 a marcat începutul procesului de creare și modernizare a statului român modern. Exemple de asemenea măsuri în plan politic: stabilirea capitalei unice la București, primul guvern și Parlament unicameral în ianuarie 1862, prima Constituție modernă din spațiul românesc 1866, obținerea Independenței la 9 mai 1877, Marea Unire din 1 Decembrie 1918 etc.

Iar în plan economic putem spune că anul 1859 a marcat începutul procesului de creare a unei economii naționale moderne, în acest sens s-a elaborat politica economică a pașilor mărunți, care, ulterior, a fost înlocuită cu cea prin noi înșine.

Unirea este indeplinită, naționalitatea română este întemeiată. Acest fapt mareț, dorit de generațiile trecute (...) s-a recunoscut de Înalta Poartă și de Puterile garante și s-a înscris în datinile națiunilor.

(fragment din Proclamația lui Al. Ioan Cuza adresată țării, decembrie 1861)

Lect. univ. dr. M. Buican

Surse imagini: www.stiriletale-cs.ro
www.arcencielgradi.wordpress.com
www.ro.wikipedia.org

